

زمان‌ها پیش آمده از ترس اینکه مبدا جنس فروخته شود، پولی که برای خرید لباس کنار گذاشته بودم، صرف خرید این اجناس کردم؛ چراکه لباس را می‌توان جایگزین کرد اما این‌ها را خیر...»

دوباره لای پرس می‌گذارم و صحافی می‌کنم. در حالت عادی برای این کار ۲۰۰ هزار تومان می‌گیرند اما من با این کار عشق می‌کنم. گاهی شب‌ها در حالی که مشغول صحافی هستم، کنار همین‌ها خوابم می‌برد...»

از روزنامه تا شاهنامه

اسدی عاشق است امانه عاشق اسناد قدیمی، او عاشق هر چیزی است که نشان‌دهنده هویت گذشتگان ما باشد. به همین خاطر جمع‌آوری هر سندی که او را به هدفش برساند، از کتاب‌های قدیمی مدارس گرفته تا سندهای خطی قدیمی، اسناد انقلاب و شاهنامه‌های قدیمی، همه را در برنامه خود چیده است. این اسناد جمع‌آوری شده امروز به دلیل کمبود جا هر کدام در جعبه‌ای جداگانه بایگانی شده‌اند. کتاب‌های دبستان «بنویسیم و بخوانیم» مربوط به اواخر صد سال پیش کتاب‌های فارسی و حساب همه به ترتیب تاریخ روی هم چیده شده‌اند. جعبه دیگر مربوط به اسناد خطی است که قبل از ایجاد سازمان ثبت احوال به صورت دستی و با مهر علما رسمیت پیدا می‌کردند. پوشه‌ای بزرگ نیز مربوط به اسناد انقلاب است که داخل آن به ترتیب تاریخ همه اعلامیه‌های علما و برگه‌های روزنامه و عکس مرتب شده است. اما یکی از بزرگترین جعبه‌ها به لحاظ قطر متعلق به شاهنامه‌های قدیمی است. یکی از شاهنامه‌های مربوط می‌شود به ۱۲۷۵ قمری، یعنی ۱۷۰ سال پیش، این شاهنامه در بمبئی هندوستان چاپ شده و تصویرهای آن منحصربه‌فرد است. یکی از مزیت‌های وجود شاهنامه‌هایی از مکان‌های جغرافیایی مختلف و در ادوار تاریخ دادن امکان مقایسه به خواننده است. هزلیات و هجویات شاهنامه را به راحتی می‌توان در این کتاب مقایسه کرد.

حرص نمی‌زنم، هدفم مرمت است

اسدی نگاهمان را که به شاهنامه‌ها می‌بیند، می‌گوید: «من شاهنامه زیاد دارم ولی هنوز هم اگر جایی شاهنامه‌ای نظرم را جلب کند، می‌خرم. این نشانه اضافه‌خواهی نیست، بلکه هدف من مرمت و بازسازی کتاب‌هاست. یکسری کتاب‌ها را می‌بینید قطور شده اما تعداد ورق‌هایش کم است، این به خاطر آشغال‌هایی است مثل مو، تخم جaro، گرد و غبار و... که در طول زمان لای برگ‌های کتاب رفته است و موجب شده قطر آن زیاد شود. من این‌ها را یکی یکی بافرچه تمیز می‌کنم،

شد یا خیر؟ اگر دولت بتواند به آن‌ها اطمینان بدهد که اسنادشان در موزه بسیار بهتر از خانه نگهداری می‌شود، برخی با کمال میل اسناد خود را اهدا می‌کنند. البته دسته دیگری هم هستند که باید برای جلب نظرشان هزینه کرد...»

قرآن‌های خطی ایرانی در کشورهای عربی!

ایجاد زمینه برای رغبت به سرمایه‌گذاری حرفی است که اسدی بر آن تأکید می‌کند و می‌گوید: «اگر به کشورهای حاشیه خلیج فارس سفر کنید، می‌بینید بسیاری از اعراب در خانه‌های خود قرآن‌های خطی ایران دارند. می‌پرسم این‌ها ایرانی است اینجا چه می‌کند؟ می‌گویند آدمیم مشهد خریدیم، بعد ما افتخار می‌کنیم آنجا یک واحد مسکونی داریم، هر چه زمان می‌گذرد آن قرآن‌های خطی بر ارزشش افزوده می‌شود و از ارزش ساختمان‌ها کاسته شده است...»

تلنگری بهتر از صد نصیحت

این مجموعه دار اسناد قدیمی با اشاره به ضرب‌المثل «تجربه بالاتر از علم است»، می‌گوید: «بچه را صد نصیحت می‌کنید گوش نمی‌کند اما من با نمایشگاه کاری می‌کنم که دهان بچه‌ها بسته می‌شود و فقط با تماشا تلنگر می‌خورند. مثلاً دفترهای مشق و حساب بچه‌ها را از دوره رضاشاه صحافی کردم. یک‌بار این دفترها را در نمایشگاهی در انتظار دانش‌آموزان قرار دادیم. در میان دفترها دفتری است متعلق به یک دختر دانش‌آموز دختر دبیرستان سعدی در دهه ۵۰، این دانش‌آموز در حلی بزرگ، هزار سال تاریخ ادبیات را با مرکب و خط خوش نوشته، گویی که انگار نسخه چاپی است. من ۱۰۰ هزار تومان فقط خرج جلد چرمی این کتاب کردم، وقتی دانش‌آموز امروز این دفتر را می‌بیند و امکانات امروزشان را با ۵۰ سال پیش مقایسه می‌کنند، خود به خود تلنگر می‌خورند. وقتی با چشم خود می‌بینند که آن زمان دانش‌آموزان به چه سختی زندگی می‌کردند، دیگر نمی‌توانند غر بزنند که چرا فلانی ماشینش بهتر است و...»

داستان دارد اما شاید برای شما کسالت‌آور باشد

پیدا کردن تک‌تک این اجناس داستانی منحصربه‌فرد دارد اما اسدی بیان آن را خوشایند نمی‌داند و می‌گوید: «شاید برای شما کسالت‌بار هم باشد، اینکه چند هفته در زمستان، بروید در خانه کسی منتظر بمانید تا بیاید جنسش را بفروشد، باز او دودل شود، در دیوار استعلام بگیرد، ببیند مشتری بهتری پیدا نمی‌کند و... این‌ها همه از نظر ذهنی و جسمی آدم را خسته می‌کند. البته بعد از مرمت، وقتی می‌بینید منحصربه‌فرد شده انرژی می‌گیرید...»

پول لباسم را به خرید اسناد قدیمی اختصاص دادم

«هیچ آدم عاقل و اقتصاددانی این کار را نخواهد کرد، چون آدم پولش را در بانک می‌گذارد و بدون هیچ استرسی سودش را می‌گیرد، پولش هم همیشه نقد است. اما آدم عاشق چند برابر هزینه می‌کند، اسنادی را می‌خرد که حتی برای نگهداری آن‌ها جا هم ندارد و مجبور است در فضای کوچک خانه‌اش، یک اتاق را به نگهداری از آن‌ها اختصاص دهد...» اسدی این‌ها را در جواب سوال ما از وضعیت مالی‌اش می‌گوید و ادامه می‌دهد: «برای خرید لباس و سایر اقلامی که مشایهش در بازار وجود دارد، این خریدار است که قیمت را مشخص می‌کند، مثلاً ممکن است یک مغازه بروید و از قیمت راضی نباشید، بیرون بیاوید و خریدتان را از مغازه‌ای دیگر انجام بدهید. اما وقتی چیزی نایاب باشد، دیگر شما کسی نیستید که قیمت تعیین می‌کند، مثلاً ممکن است آن کالا از دید شما هزار تومان ارزش داشته باشد اما مغازه‌دار می‌گوید من ۱۵ هزار تومان می‌فروشم. شما نمی‌خرید می‌روید فردا پول بیاورید. فردا می‌آید می‌بینید طرف آن را فروخته، خیلی

من شاهنامه زیاد دارم ولی هنوز هم اگر جایی شاهنامه‌ای نظرم را جلب کند، می‌خرم. این نشانه اضافه‌خواهی نیست، بلکه هدف من مرمت و بازسازی کتاب‌هاست

